TEISINGUMO TEISMO PIRMININKO PAVADUOTOJO NUTARTIS

2022 m. birželio 3 d.*

„Laikinųjų apsaugos priemonių taikymas – SESV 263 straipsnis – Ieškinys, kuriuo siekiama panaikinti Sąjungos aktą – SESV 278 straipsnis – Prašymas sustabdyti šio akto vykdymą – Transportas – Reglamentas (ES) 2020/1055 – Įmonės pareiga grąžinti savo transporto priemones į įsisteigimo valstybę narę – Skuba – Valstybės narės ekonominės ir socialinės padėties pablogėjimas – Žala aplinkai“

Byloje C-547/20 R

dėl 2022 m. sausio 5 d. pagal SESV 278 straipsnį pateikto prašymo sustabdyti vykdymą

Rumunija, atstovaujama L.-E. Baţagoi, E. Gane, R. I. Haţieganu, L. Lițu ir A. Rotăreanu,

ieškovė,

palaikoma

Estijos Respublikos, atstovaujamos N. Grünberg ir M. Kriisa,

Latvijos Respublikos, atstovaujamos J. Davidoviča, K. Pommere ir I. Romanovska,

Lietuvos Respublikos, atstovaujamos K. Dieninio, R. Dzikovič ir V. Kazlauskaitės-Švenčionienės,

Maltos Respublikos, atstovaujama A. Buhagiar padedamo *abogado* D. Sarmiento Ramírez-Escudero,

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą I. Anagnostopoulou, C. Ionescu Dima ir R. van de Westelaken,

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą A. Norberg, A. Vârnav ir L. Vétillard,

atsakovus,

* Proceso kalba: rumunų.

palaikomus

Danijos Karalystės, atstovaujamos V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff ir L. Teilgård,

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos J. Möller ir D. Klebs,

Graikijos Respublikos, atstovaujamos S. Chala,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos A.-L. Desjonquères, A. Ferrand ir N. Vincent,

Italijos Respublikos, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *procuratore dello Stato* A. Lipari ir *avvocato dello Stato* G. Santini,

Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, atstovaujamos A. Germeaux,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos M. K. Bultermann ir J. Langer,

Austrijos Respublikos, atstovaujamos A. Posch ir J. Schmoll,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ir O. Simonsson,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMO PIRMININKO PAVADUOTOJAS,

išklausęs generalinį advokatą M. Szpunar,

priima šią

Nutartį

1 Prašymu taikyti laikinąsias apsaugos priemones Rumunija prašo Teisingumo Teismo nurodyti sustabdyti 2020 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/1055, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 1071/2009, (EB) Nr. 1072/2009 ir (ES) Nr. 1024/2012, siekiant juos suderinti su pokyčiais kelių transporto sektoriuje (OL L 249, 2020, p. 17), 1 straipsnio 3 punkto, kiek juo nustatomas 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1071/2009, nustatančio bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinančio Tarybos direktyvą 96/26/EB (OL L 300, 2009, p. 51), 5 straipsnio 1 dalies b punktas, vykdymą.

2 Šis prašymas pateiktas po to, kai 2020 m. spalio 23 d. ši valstybė narė pareiškė ieškinį pagal SESV 263 straipsnį dėl dalinio arba prireikus viso Reglamento 2020/1055 panaikinimo.

Teisinis pagrindas

3 Reglamento 2020/1055 1 straipsnio 3 punkte nustatyta:

„[Reglamento Nr. 1071/2009] 5 straipsnis pakeičiamas taip:

<…>

1. Siekdama įvykdyti 3 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą reikalavimą, įmonė įsisteigimo valstybėje narėje turi:

<…>

b) organizuoti savo transporto priemonių parko veiklą taip, kad būtų užtikrinta, jog įmonės turimos transporto priemonės, kurios naudojamos tarptautiniam krovinių vežimui, grįžtų į vieną iš veiklos centrų toje valstybėje narėje ne vėliau kaip per aštuonias savaites nuo išvažiavimo iš jos;

<…>“

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

4 2022 m. vasario 1 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo sprendimais Maltos Respublikai ir Lenkijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Rumunijos reikalavimų.

5 Rumunija Teisingumo Teismo prašo:

– nurodyti sustabdyti Reglamento Nr. 2020/1055 1 straipsnio 3 punkto vykdymą tiek, kiek juo nustatomas Reglamento Nr. 1071/2009 5 straipsnio 1 dalies b punktas, ir

– priteisti iš Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

6 Parlamentas ir Taryba prašo Teisingumo Teismo atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir priteisti iš Rumunijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones

7 Procedūros reglamento 160 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad prašymuose dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi būti nurodomas „bylos dalykas, aplinkybės, patvirtinančios skubą, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* pagrindžiantys tai, kad prašoma laikinosios apsaugos priemonė būtų paskirta“.

8 Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali taikyti laikinąją apsaugos priemonę tik jei įrodyta, kad jos taikymą *prima facie* pateisina faktinės ir teisinės aplinkybės (*fumus boni juris*) ir kad ji skubi dėl to, jog siekiant, kad būtų išvengta didelės ir nepataisomos žalos ieškovo interesams, būtina, kad ji būtų priimta ir pradėtų veikti dar prieš priimant sprendimą dėl esmės. Prireikus laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas taip pat gali pasverti esamus interesus.

Šios sąlygos yra kumuliacinės, todėl prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti atmestas, jei nėra tenkinama bent viena iš šių sąlygų (2020 m. balandžio 8 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-791/19 R, EU:C:2020:277, 51 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

9 Nagrinėdamas šias sąlygas, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi didelę diskreciją ir, atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes, gali laisvai nuspręsti, kaip šios sąlygos turi būti tikrinamos, taip pat šio nagrinėjimo tvarką, nes jokioje Sąjungos teisės normoje jam nenustatyta analizės sistema, pagal kurią turėtų būti vertinama būtinybė priimti laikiną sprendimą (2021 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojos nutarties *ACER / Aquind*, EU: C-46/21 P-R, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:633, 16 punktas).

10 Šiuo atveju pirmiausia reikia išnagrinėti skubos sąlygą.

Argumentai

11 Rumunija tvirtina, kad taikant įmonėms Reglamento Nr. 1071/2009, iš dalies pakeisto Reglamentu 2020/1055 (toliau – ginčijama priemonė), 5 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą pareigą grąžinti transporto priemones į įsisteigimo valstybę narę bus padaryta rimtos ir nepataisomos žalos.

12 Rumunija tvirtina, pirma, kad ginčijamos priemonės taikymas lemtų daugiau kaip pusės šioje valstybėje narėje įsisteigusių prekių vežėjų keliais išnykimą.

13 Tokias ekonominės raidos tendencijas rodo gavus Rumunijos vežėjų profesinės asociacijos užsakymą 2020 m. spalio mėn. pateikta ataskaita (toliau – pirmoji ataskaita).

14 Dauguma Rumunijoje įsisteigusių krovinių vežėjų keliais yra mažos ir vidutinės įmonės. Jos yra pažeidžiamos atsižvelgiant į jų finansinę padėtį, be kita ko, dėl nedidelės maržos, būdingos krovinių vežimo keliais Rumunijoje sektoriui.

15 Ginčijamos priemonės taikymas lemtų Rumunijos transporto priemonių, skirtų tarptautiniam prekių vežimui, nuvažiuoto atstumo pailgėjimą vidutiniškai 9 800 kilometrų per metus. Kadangi šias papildomas keliones vykdytų sunkvežimiai be krovinio (toliau – kelionės be krovinio), dėl jų Rumunijoje kasmet būtų prarandama 524 milijonų eurų pajamų, taip pat būtų išleisti papildomi 197 milijonų eurų kurui įsigyti ir 150 milijonų eurų kelių mokesčiui sumokėti. Kitos papildomos sąnaudos taikant ginčijamą priemonę atsirastų dėl padidėjusios sienos perėjimo punktų, esančių už Šengeno erdvės ribų, perkrovos padidėjus Rumunijos vežėjų kelionių skaičiui.

16 Be to, reikėtų atsižvelgti į Rumunijos transporto sektoriaus sąnaudas, siekiančias 1 233 milijonus eurų per metus dėl kitų naujų transporto sektoriaus taisyklių, kurių vykdymo Rumunija neprašo sustabdyti, taikymo.

17 Galiausiai 55 % įmonių, apklaustų rengiant pirmąją ataskaitą, mano, kad jos turės nutraukti veiklą Rumunijoje, todėl Rumunijos ekonomika praras 3 milijardų eurų per metus ir šioje valstybėje bus panaikinta 26 000 darbo vietų.

18 Antra, dėl ginčijamos priemonės taikymo padaugėjus kelionių be krovinio skaičiui galėtų būti pakenkta aplinkai ir netiesiogiai – žmonių sveikatai.

19 Viena vertus, iš pirmosios ataskaitos matyti, kad papildomas Rumunijos vežėjų išmetamas teršalų kiekis yra 456 886 tonos anglies dioksido (CO_2), o tai reiškia 7,7 % didesnį Rumunijos transporto sektoriaus teršalų kiekį ir 2,4 % didesnį viso šios valstybės narės visų išmetamų teršalų kiekį.

20 Kita vertus, iš 2021 m. vasario mėn. Europos Komisijos prašymu pateiktos ataskaitos (toliau – antroji ataskaita) matyti, kad taikant ginčijamą priemonę visoje Europos Sąjungoje bus išmesta 2,9 milijono tonų CO_2, 107–619 tonos azoto oksido (NO_x) ir 38–221 tonų smulkiųjų kietųjų dalelių ($KD_{2,5}$). Šios oro taršos sąnaudos įvertintos 25,9 milijono eurų.

21 Estijos Respublika, Maltos Respublika ir Lenkijos Respublika palaiko Rumunijos argumentus, susijusius su žala aplinkai, ekonomikai ir socialinei tvarkai. Maltos Respublika remiasi 2020 m. lapkričio mėn. parengta ataskaita dėl šios valstybės narės padėties.

22 Parlamentas ir Taryba teigia, kad Rumunija neįrodė, jog taikant ginčijamą priemonę gali būti padaryta rimtos ir nepataisomos žalos prieš paskelbiant sprendimą, kuriuo užbaigiamas procesas byloje C-547/20.

23 Pirma, ginčijamos priemonės taikymo sąnaudos nėra nepataisomos ir yra pervertintos, nes neatsižvelgta į tai, kad galiojančioje Sąjungos teisėje egzistuoja pareiga veiklos centrą įkurti įsisteigimo valstybėje narėje.

24 Be to, Rumunija neįrodė, kad galimas jos įmonių rinkos dalies praradimas yra ilgalaikis atsižvelgiant į antroje ataskaitoje nurodytas transporto sektoriaus savybes. Mažai tikėtina, kad sunkiasvorių transporto priemonių vairuotojai prarastų darbą, nes Sąjungoje labai trūksta tokių vairuotojų.

25 Antra, Parlamentas ir Taryba kritikuoja metodologiją, taikytą rengiant pirmąją ir antrąją Rumunijos nurodytas ataskaitas, nes, be kita ko, jos grindžiamos nerealiomis prielaidomis, visų pirma kiek tai susiję su kelionių be krovinio skaičiumi ir sąnaudomis, kurių patiria įmonės, teikiančios įvairias tarptautinio krovinių vežimo keliais paslaugas, ir jose yra ekstrapoliacijų, padarytų remiantis duomenimis, gautais iš mažai reprezentatyvių imčių. Be to, Rumunija klaidingai aiškino kelis šiose ataskaitose pateiktus vertinimus.

26 Trečia, vertinimai, susiję su tariama žala aplinkai, yra mažai patikimi ir iš dalies prieštaringi, o nurodytos sąnaudos nėra reikšmingos. Be to, Rumunija neatsižvelgė į tai, kad pagal 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/842, kuriuo, prisidedant prie klimato politikos veiksmų, kad būtų vykdomi įsipareigojimai pagal Paryžiaus susitarimą, valstybėms narėms nustatomi įpareigojimai 2021–2030 m. laikotarpiu sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų metinį kiekį, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 525/2013 (OL L 156, 2018, p. 26), valstybėms narėms taikomi įpareigojimai dėl išmetamo CO_2 kiekio, o pagal 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/50/EB dėl aplinkos oro kokybės ir švaresnio oro Europoje (OL L 152, 2008, p. 1) – įsipareigojimai dėl NO_x bei $KD_{2,5}$ koncentracijos ore.

27 Parlamentas priduria: kadangi Reglamentas 2020/1055 buvo priimtas prieš beveik dvejus metus, atitinkamos įmonės jau pradėjo prisitaikyti, todėl šis prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones buvo pateiktas per vėlai, kad būtų išvengta ginčijamos priemonės poveikio.

Vertinimas

28 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros tikslas – garantuoti būsimo galutinio sprendimo veiksmingumą, kad būtų išvengta Teisingumo Teismo užtikrinamos teisinės apsaugos spragų. Būtent siekiant šio tikslo skubą reikia vertinti atsižvelgiant į būtinybę priimti laikiną sprendimą, kad šalis, kuri prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, nepatirtų rimtos ir nepataisomos žalos. Ši šalis turi įrodyti, kad ji, nenorėdama patirti tokios žalos, negali laukti, kol bus priimtas sprendimas dėl bylos esmės. Siekiant patvirtinti tokios rimtos ir nepataisomos žalos egzistavimą nereikia reikalauti absoliučiai tiksliai įrodyti, kad bus padaryta žala. Pakanka, kad šią žalą būtų galima pakankamai tiksliai numatyti (2018 m. gruodžio 17 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Pagal šią jurisprudenciją šalis, kuri prašo taikyti laikinąją apsaugos priemonę, visada turi paaiškinti ir įrodyti tikėtiną rimtos ir nepataisomos žalos atsiradimą. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi turėti konkrečią ir tikslią informaciją, pagrįstą išsamiais dokumentais, leidžiančiais išnagrinėti konkrečias pasekmes, kurių tikriausiai kiltų nesant prašomų priemonių (šiuo klausimu žr. 2021 m. balandžio 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojos nutartį *Lietuva / Parlamentas ir Taryba*, C-541/20 R, nepaskelbtas Rink., EU:C:2021:264, 19 ir 20 punktus).

30 Taigi, šiuo atveju Rumunija turi įrodyti, kad ginčijamos priemonės taikymas laikotarpiu nuo šios nutarties pasirašymo iki sprendimo, kuriuo užbaigiamas procesas byloje C-547/20, paskelbimo gali pakankamai tikėtinai sukelti rimtos ir nepataisomos žalos.

31 Iš prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones matyti, kad ši valstybė narė remiasi žala, kylančia dėl ginčijamos priemonės poveikio Rumunijos ekonominei bei socialinei padėčiai ir aplinkai.

32 Rumunija gali teisėtai remtis šia įvairia žala, siekdama, kad būtų priimtos laikinosios apsaugos priemonės, nes valstybės narės yra atsakingos už nacionaliniu mastu bendraisiais laikomus interesus ir jos gali užtikrinti jų apsaugą per procedūrą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo (2021 m. balandžio 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojos nutarties *Lietuva / Parlamentas ir Taryba*, C-541/20 R, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:264, 21 punktas).

33 Taigi, reikia nustatyti, ar Rumunijos pateikti įrodymai leidžia įrodyti, pirma, kad vienos ar kelių šių žalų atsiradimo tikimybė yra pakankamai tikėtina, ir, antra, kad tos žalos yra rimtos ir nepataisomos.

34 Šiuo klausimu reikia priminti, kad laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra nėra skirta sudėtingų ir labai prieštaringų faktinių aplinkybių tikrumui nustatyti. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas neturi reikiamų priemonių atlikti reikalingiems tyrimams ir daugeliu atveju būtų sunku juos atlikti laiku (2017 m. lapkričio 20 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-441/17 R, EU:C:2017:877, 54 punktas).

Dėl ginčijamos priemonės ekonominio ir socialinio poveikio

35 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad ekonominio ir socialinio ginčijamos priemonės poveikio kitose valstybėse narėse nei Rumunija, kuriomis remiasi ieškovės reikalavimus palaikančios įstojusios į bylą valstybės narės, buvimo šiuo atveju negali pakakti, kad būtų galima teigti, jog yra tikėtinas rimtos ir nepataisomos žalos atsiradimas.

36 Viena vertus, nors Estijos Respublika ir Lenkijos Respublika nurodo ginčijamos priemonės ekonominį ir socialinį poveikį jų teritorijose, jos nepateikia jokių įrodymų, kurie patvirtintų šio poveikio realumą.

37 Kita vertus, Maltos Respublikos pateiktoje ataskaitoje nurodyta, kad šioje ataskaitoje minimų priemonių taikymas gali turėti poveikio transporto sektoriui, nes vietoj sukurtos 51 naujos darbo vietos bus panaikintos 96 darbo vietos. Be to, jų taikymas reikštų daugiausiai 43 sunkvežimius apimančios veiklos nutraukimą.

38 Vis dėlto toks poveikis, net jei būtų įrodytas, nėra pakankamas, kad jį būtų galima laikyti darančiu rimtą ir nepataisomą žalą.

39 Dėl Rumunijos ekonominės ir socialinės padėties pažymėtina, kad sąnaudų, kurių dėl ginčijamos priemonės taikymo patirtų šios valstybės narės vežėjai, padidėjimas savaime nesudaro rimtos ir nepataisomos žalos.

40 Tokios sąnaudos yra finansinio pobūdžio žala, kuri, išskyrus išskirtines aplinkybes, negali būti laikoma nepataisoma, nes piniginė kompensacija paprastai gali atkurti žalą patyrusio asmens padėtį, buvusią iki atsirandant žalai (2021 m. balandžio 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojos nutarties *Lietuva / Parlamentas ir Taryba*, C-541/20 R, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:264, 29 punktas).

41 Vis dėlto šios sąnaudos turėtų reikšmės šioje byloje, jei būtų nustatyta, kad jos yra tokios didelės, kad neišvengiamai reikėtų reorganizuoti transporto sektorių Rumunijoje, ir šioje valstybėje narėje gerokai sumažėtų bendrasis vidaus produktas arba padidėtų nedarbo lygis.

42 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad, išskyrus vertinimus dėl sienos perėjimo punktų perkrovimo, siekiant įrodyti Rumunijos vežėjų sąnaudų padidėjimo ir jos transporto sektoriaus restruktūrizavimo tikėtinumą, jos pateikti duomenys yra paimti iš pirmosios ataskaitos.

43 Šioje ataskaitoje atliktas šių išlaidų ir restruktūrizavimo vertinimas grindžiamas 127 Rumunijos įmonių pateiktų atsakymų į anketą ekstrapoliacija, nors iš tos ataskaitos matyti, kad šioje valstybėje narėje krovinių vežimo keliais sektoriuje veikia 33 655 įmonės, ir joje niekur nėra teigiama, jog tyrime dalyvavusios įmonės sudaro reprezentatyvią šio sektoriaus imtį.

44 Antra, kalbant konkrečiau apie papildomas sąnaudas, kurių patirtų Rumunijos vežėjai, pažymėtina, kad iš pirmosios ataskaitos matyti, kad šioje ataskaitoje atliktas šių papildomų sąnaudų apskaičiavimas grindžiamas prielaida, kad visos kelionės, kurias Rumunijos vežėjai atliks siekdami laikytis ginčijamos priemonės, bus kelionės be krovinio.

45 Vis dėlto ši prielaida, kuri yra lemiama tiek vertinant dėl šios priemonės taikymo negautas pajamas, tiek nustatant papildomas sąnaudas, patiriamas dėl jos taikymo, yra visiškai nepagrįsta, nors neginčijama, kad šiuo metu tik dalis Rumunijos vežėjų kelionių į Rumuniją yra be krovinio.

46 Dėl sąnaudų, susijusių su sienos perėjimo punktų perkrovimu, reikia konstatuoti, viena vertus, kad Rumunija šių sąnaudų tiksliai neįvertino ir, kita vertus, neginčijama, kad tariamai pailgėjęs laukimo laikas tuose sienos perėjimo punktuose sudaro tik nedidelę bendro kelionės iš Rumunijos ir valstybių narių, kuriose Rumunijos vežėjai vykdo savo veiklą, laiko dalį.

47 Trečia, vien to, kad daug Rumunijos transporto sektoriaus įmonių yra nedidelės ir neuždirba daug pelno, nepakanka įrodyti, kad jos negalėtų padengti sąnaudų, atsirandančių dėl ginčijamos priemonės taikymo, ar kad jos būtų priverstos nutraukti veiklą, perorientuoti ją į kitus veiklos sektorius ar net steigtis kitose valstybėse narėse.

48 Iš šios nutarties 42–46 punktų matyti, kad Rumunijos pateikti įrodymai neleidžia nustatyti Rumunijos vežėjų papildomų sąnaudų, kurių jie patirtų dėl ginčijamos priemonės taikymo, dydžio.

49 Be to, Rumunija neginčijo antrojoje ataskaitoje pateikto teiginio, kad net ir atsižvelgiant į papildomas sąnaudas Rytų Europos valstybių narių įmonės išsaugos konkurencinį pranašumą krovinių vežimo keliais sektoriuje.

50 Ketvirta, Rumunijos pateikti skaičiai, susiję su Rumunijos vežėjų veiklos nutraukimo rizika, grindžiami tik pirmąja ataskaita.

51 Be šios nutarties 43 punkte pateiktų samprotavimų, pirmiausia reikia pažymėti, kad Rumunija klaidingai aiškina šią ataskaitą ir tvirtina, kad 55 % rengiant ataskaitą apklaustų įmonių mano, kad turės nutraukti veiklą šioje valstybėje narėje. Iš tos ataskaitos matyti, kad šis vertinimas iš tikrųjų susijęs su 55 % Rumunijos įmonių, siūlančių kabotažo ir tarpvalstybinio vežimo kitose valstybėse narėse paslaugas, kurios sudaro 39 % Rumunijos tarptautinio krovinių vežimo keliais sektoriaus, dėl kurio atliktas tyrimas.

52 Be to, pirmoji ataskaita aiškiai pateikta siekiant įvertinti kelių taisyklių, susijusių, be kita ko, su nuolatiniu vairuotojų grįžimu į įsisteigimo valstybę narę, vairuotojų darbo ir poilsio sąlygomis bei kabotažo vykdymu, bendro taikymo pasekmes. Todėl ši ataskaita neleidžia nustatyti, kiek joje aprašyti ekonominiai ir socialiniai pokyčiai yra susiję su ginčijamos priemonės taikymu ir jų galima išvengti sustabdžius būtent šią priemonę.

53 Galiausiai, nors tiesa, jog toje ataskaitoje pažymėta, kad joje numatytų priemonių taikymas sukels didelį Rumunijos transporto sektoriaus restruktūrizavimą, joje nenurodyta, per kiek laiko jis turi įvykti.

54 Penkta, reikia pabrėžti, kad iš antrosios ataskaitos matyti, kad tikėtinos ginčijamos priemonės taikymo pasekmės vairuotojų galimybei įsidarbinti neišvengiamai bus ribotos dėl nepakankamo vairuotojų skaičiaus Sąjungoje.

55 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Rumunijos pateiktų įrodymų nepakanka įrodyti, jog ekonominis ir socialinis ginčijamos priemonės taikymo poveikis tikėtinai gali lemti rimtos ir nepataisomos žalos atsiradimą.

Dėl ginčijamos priemonės poveikio aplinkai

56 Atrodo, kad siekdama įrodyti žalos aplinkai atsiradimo riziką Rumunija nurodo tam tikrų išmetamų dujų kiekio padidėjimo riziką, kuri šioje valstybėje narėje įrodoma pirmojoje ataskaitoje pateiktais duomenimis, o visoje Sąjungoje – antrojoje ataskaitoje pateiktais duomenimis.

57 Kalbant apie pirmojoje ataskaitoje siekiant įrodyti Rumunijos vežėjų galimai daromą žalą aplinkai pateiktus skaičius, reikia pažymėti, kad jie susiję tik su CO_2 išmetimu.

58 Be to, šios nutarties 45 ir 52 punktuose nurodytos šios ataskaitos metodologinės ribinės vertės neleidžia ja remtis vertinant galimą ginčijamos priemonės poveikį šių teršalų išmetimui.

59 Pirma, šioje ataskaitoje nėra jokios informacijos apie numatomą kiekvienos iš joje nurodytų priemonių prisidėjimą prie išmetamo CO_2 kiekio padidėjimo. Antra, kalbant apie ginčijamos priemonės poveikį, pažymėtina, kad šį padidėjimą turėtų lemti didelis skaičius kelionių be krovinio. Šis padidėjimas apskaičiuotas be pakankamo pagrindo nurodžius, kad visos kelionės, kurias Rumunijos vežėjai vykdys siekdami laikytis ginčijamos priemonės, bus kelionės be krovinio.

60 Dėl skaičių, kuriais Rumunija remiasi siekdama įrodyti, kad visos Sąjungos vežėjai gali padaryti žalos aplinkai, reikia konstatuoti, kad ši valstybė narė iš esmės remiasi viena iš antrojoje ataskaitoje nurodytų prielaidų, pagal kurią transporto sektoriaus įmonės laikysis ginčijamos priemonės, tačiau šis sektorius liks nereorganizuotas.

61 Kai kurie Rumunijos pateikti įrodymai prieštarauja šiai prielaidai, kurią Parlamentas ir Taryba, beje, laiko tik teorine. Konkrečiai kalbant, siekdama nustatyti ekonominę ir socialinę žalą, kuria remiasi ši valstybė narė, ji teigia, kad ginčijamos priemonės taikymo atveju transporto sektorius turi būti iš pagrindų reorganizuotas.

62 Be to, reikia pažymėti, kad transporto priemonių, dalyvaujančių ilgesniuose nei aštuonių savaičių vežimo cikluose, skaičiaus vertinimas, kuris yra lemiamas apskaičiuojant papildomą išmetamų teršalų kiekį dėl ginčijamos priemonės taikymo, grindžiamas pareiškimų, gautų apklausus vežėjų imtį, kuri antrojoje ataskaitoje apibūdinta kaip nepakankama atsižvelgiant į tarptautinio kelių transporto rinkos dydį, ekstrapoliacija.

63 Tokiomis aplinkybėmis, nors negalima atmesti galimybės, kad ginčijamos priemonės taikymas gali padidinti kai kurių dujų išmetimą, Rumunijos pateikti dokumentai neleidžia tiksliai įvertinti šio padidėjimo masto.

64 Dėl dujų išmetimo padidėjimo daromos žalos rimtumo ir nepataisomumo reikia pažymėti, kad, kaip pabrėžia Parlamentas ir Taryba, CO_2, NO_x ir $KD_{2,5}$ išmetimui taikomi specialūs Sąjungos teisės aktai.

65 Reglamente 2018/842 nustatyti įpareigojimai kiekvienai valstybei narei dėl išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų, įskaitant CO_2, kiekio apribojimo, o Direktyvoje 2008/50 numatyti nacionaliniai tikslai mažinti $KD_{2,5}$ poveikį, taip pat NO_x ir $KD_{2,5}$ ribines vertes.

66 Iš to matyti, kad net remiantis didžiausiais Rumunijos nurodytais skaičiais ginčijamos priemonės taikymas lemtų tik nedidelį išmetamų CO_2, NO_x ir $KD_{2,5}$ kiekio padidėjimą, ir nėra įrodyta, kad dėl jo vidutiniu laikotarpiu galėtų kilti pavojus siekiui išsaugoti oro kokybę ir kovai su visuotiniu atšilimu (pagal analogiją žr. 2003 m. spalio 2 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija / Austrija*, C-320/03 R, EU:C:2003:543, 98 punktą).

67 Visais kitais atžvilgiais Rumunijos nurodytos sąnaudos dėl padidėjusių išmetamų NO_x ir $KD_{2,5}$ kiekių, turint omenyje jų dydį visoje Sąjungoje, negali įrodyti, kad Rumunijos nurodyta žala yra rimta.

68 Taigi, reikia konstatuoti, kad Rumunijos pateiktų įrodymų nepakanka nustatyti, kad ginčijamos priemonės taikymo poveikis aplinkai gali tikėtinai sukelti rimtą ir nepataisomą žalą.

69 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, matyti, kad Rumunija neįrodė, jog ginčijamos priemonės taikymas laikotarpiu nuo šios nutarties pasirašymo iki sprendimo, kuriuo užbaigiamas procesas byloje C-547/20, paskelbimo gali pakankamai tikėtinai sukelti rimtą ir nepataisomą žalą ir kad yra tenkinama skubos sąlyga.

70 Atsižvelgiant į tai, kad laikinųjų apsaugos priemonių taikymo sąlygos yra kumuliacinės, prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones reikia atmesti, nesant reikalo nagrinėti sąlygų, susijusių su *fumus boni juris* ir interesų palyginimu.

71 Pagal Procedūros reglamento 137 straipsnį bylinėjimosi išlaidų klausimas sprendžiamas sprendime arba nutartyje, kuriais užbaigiamas procesas.

Remdamasi šiais motyvais, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas nutaria:

1. Atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

2. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Parašai.